

Early Journal Content on JSTOR, Free to Anyone in the World

This article is one of nearly 500,000 scholarly works digitized and made freely available to everyone in the world by JSTOR.

Known as the Early Journal Content, this set of works include research articles, news, letters, and other writings published in more than 200 of the oldest leading academic journals. The works date from the mid-seventeenth to the early twentieth centuries.

We encourage people to read and share the Early Journal Content openly and to tell others that this resource exists. People may post this content online or redistribute in any way for non-commercial purposes.

Read more about Early Journal Content at <http://about.jstor.org/participate-jstor/individuals/early-journal-content>.

JSTOR is a digital library of academic journals, books, and primary source objects. JSTOR helps people discover, use, and build upon a wide range of content through a powerful research and teaching platform, and preserves this content for future generations. JSTOR is part of ITHAKA, a not-for-profit organization that also includes Ithaka S+R and Portico. For more information about JSTOR, please contact support@jstor.org.

EPITAPH

Eis Kúna 'Pῶ 'Ωνομασμένον.

'Ανθρώπους τε κύνας τε κιχάει μοῖρ' ἀκόρητος·
Σῶμ' ὅδε τύμβος ἔχει 'Pῶ ἐλικοβλεφάρο·.
Πρῆνς ἔων, φίλε Κέρβερ', ἐμὸν ποτὶ πρηνὲν ἑταῖρον
Λαχύνεντ' ἐρατὸν δέξω παρὰ φθιμένους.

E. D. P.

ΦΙΛΟΠΑΤΩΝΟΣ ΑΝΤΙΑΓΟΓΙΚΟΣ

(Concluded from page 174.)

ΑΝ. . . . 'Ελέγομεν, εἰ μέμνησαι, ὅτι ὁ ἀπατῶν ἐνίστε μὲν δίκαιος ἔστιν, ἐνίστε δὲ ἄδικος. Τὸ δὲ ἐφεξῆς τούτοις, τί ἂν ἡμῖν ὡς ἀναμαρτήτους διαλεγόμενοις δις κριτέον εἴη;

ΣΩ. Πρῶτον μὲν ἀναλογισώμεθα τὰ ὁμολογημένα ἡμῖν. Λέγε τοίνυν πάλιν τόδε· ἡ ἡγεῖ τὴν ἀπάτην τῇ αὐτῆς φύσει χωρὶς τοῦ ζητουμένου τέλους οὐδαμῶς μεῖεχεν δικαίου ἢ ἀδίκου;

ΑΝ. 'Ὡς πᾶν μοι δοκοῦν οὕτως ἴσθι.

ΣΩ. 'Ἡ πολλὰς ὁρᾷς πράξεις ὁμοίας τῇ ἀπάτῃ. ὥς δικαίως ἢ ἀδίκους οὕσας διὰ τὸ οὐ ἔνεκα μᾶλλον ἢ τὸ ὅτι;

ΑΝ. Πολλὰς δῆτα.

ΣΩ. Καὶ παρὰ δὲ ταύτας ἔτι ἐτέρας διορίζει;

ΑΝ. 'Ἀνάγκη εἴ γε ὁμολογείται εἶναι τὴν τελείαν καὶ ἀπλῶς δικαιοσύνην.

ΣΩ. Ταῦτα τοίνυν οὕτω διελθόμενος, ἄρα φαίης ἂν τρία εἶναι τὰ πράξεων εἶδη;

ΑΝ. Τὰ ποῖα δῆ;

ΣΩ. Πρῶτον μὲν αἱ ἐνίστε μὲν δίκαιαι ἐνίστε δ' ἄδικοι οὕσαι, ἔπειτα αἱ ἀεὶ δίκαιαι, τὸ δὲ τρίτον αἱ ἀεὶ ἄδικοι.

ΑΝ. 'Ἀλλὰ μὴν οὐδεὶς ἡμῖν ἀμφισβητήσει οὕτω διορίσουςιν.

ΣΩ. Εἴεν ἐν ποίῳ τούτων τῶν εἰδῶν τὸ ἀπατᾶν τίθης;

ΑΝ. 'Ἐν τῷ πρώτῳ τῷ τῶν πράξεων τῶν τότε μὲν δίκαιων τότε δ' ἀδίκων οὕσων. "Ἐτι δὲ ἐν τούτῳ τὰ πλεῖστα ἀκαθ' ἡμέραν πράττομεν, οἷον τὸ ἐσθλεῖν καὶ τὸ πίνειν καὶ τὸ λέγειν.

ΣΩ. Τί δέ; ἐν τῷ δευτέρῳ αὐτοῦτῳ ἐν ᾧ ἐτίθεμεν τὰς καθ' αὐτὰς δικαίας πράξεις, τὰς χωρὶς τῶν ἀποβησομένων δικαίας — τίνας ὁρᾷς; εἰπέ μίαν παραδείγματος ἔνεκα.

ΑΝ. 'Ἀληθῆ λέγειν.

ΣΩ. 'Ἄλλ' οὕτως ἐπιλήσμων εἶ; οὐ μέμνησαι λέξας ὅτι ἀνδρὶ ἐννοοῦντι εὐεργετῆρι ἐξεστὶν ἀπατᾶν;

ΑΝ. Μέμνημαι· πῶς δ' οὐ; 'Ἄλλ' οὐ διαλαμβάνεις δίχα τὸ ἀπατᾶν;

ΣΩ. Πῶς δὴ τοῦτο λέγεις;

ΑΝ. Πολὺ διαφέρει τὴν φύσιν τὸ σοφίσματι ἀπατᾶν τοῦ ψεύδει ἀκράτῳ ἀπατᾶν. Τὸ μὲν θέσθω ἐν τῷ πράξεων ἐνίστε δικαίων ἐνίστε ἀδίκων γένει, τὸ δὲ ἀεὶ ἀδίκων ἔστιν· οὐποτε γὰρ δίκαιός ἐστιν ψεύδεις.

ΣΩ. Εἴεν· τίθης οὖν τὸ ἀκρατον ψεύδος ἐν τῷ τρίτῳ γένει, τῷ πράξεων ἀεὶ ἀδίκων;

ΑΝ. Πάντων μάλιστα δήπου.

ΣΩ. Πάλιν δὲ σκέψωμεν τὸ δεύτερον γένος τὸ πράξεων ἀεὶ δικαίων. Παραδείγμα εἰπέ τούτων.

ΑΝ. Τὸ ἀληθῆ λέγειν, ὡς νῦν δὴ ἔλεγον.

ΣΩ. Τί δ' εἰ τύχῃ ὅν ποτε ἀνδρὸς εὖνου σιγᾶν μᾶλλον ἢ ἀληθῆ λέγειν;

ΑΝ. Οὕτως ἔχοντος τὸν ἀληθεύοντα ὀρθῶς ἂν ψέξαιμεν.

ΣΩ. Οὐκοῦν βούλει ἱᾶν· χαίρειν τὸ σὸν παράδειγμα;

ΑΝ. Ναί.

ΣΩ. Βέλτιον τοῖνυν σκέψαι, καθ' ὅσον οἶε καὶ δύνασαι καὶ πάλιν παράδειγμα εἰπέ.

ΑΝ. "Ἐσκεμμαι ἱκα ὥς, σὺ δ' ἄκουσον εἰ πού σοι συνδοκεῖ.

ΣΩ. Λέγε μόνον.

ΑΝ. "Ἀρτους ἀνδρὶ πεῖ· ὦ· τι δοῦναι ἀεὶ δίκαιόν ἐστιν.

ΣΩ. Τί δ' ἂν ὁ πεινῶν κάμνη, καὶ ὁ ἰατρὸς ἀπειρήκη αὐτῷ μὴ ἀλεύρου ἐσθλεῖν;

ΑΝ. Τί βουλόμενος τοῦτον τὸν τρόπον σοφίζει; ἴσθι γὰρ ὅτι ἄρτους λέγω ὃ τι ἂν χρῆσθαι αὐτὸν ἢ πεινῆν ἢ φαγεῖν, ἔστω ὅσον ἢ οἶνος ἢ φάρμακα οἷα ὁ ἰατρὸς προστέταχεν.

ΣΩ. Τί δ' ἂν ὁ πεινητικὸς ἢ κακοῦργος πεφευγὼς εἰς θεοῦ τινος ἱερὸν τέμενος, καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτὸν ἐκπολιορκῶσι λιμῷ; γένοιτο γὰρ ἂν καὶ τοῦτο.

ΑΝ. Εἰ δ' οὕτως, δικαίως ἂν πάντες σῖτον ἀφέλοιεν αὐτοῦ.

ΣΩ. Τί δὲ περὶ τοῦ σοῦ παραδείγματος, τοῦ δευτέρου;

ΑΝ. Οὕτω γε βούλομαι αὐτὸ ἔαν χαίρειν, τάχα γὰρ ἂν ἴσως οἷός τε εἴην ἐπανορθώσασθαι αὐτὸ, εἴπερ παρίης.

ΣΩ. Οὕτω ποιεῖ.

ΑΝ. 'Ἐν τῷ γένει τῶν πράξεων ἀεὶ δικαίων θέην ἂν τὸ ἀνδρὶ πεινητικῷ ἀγαθῷ ὄντι σῖτον προσῆκον δοῦναι.

ΣΩ. Τοῦτο ἰσχυρίζε;

ΑΝ. 'Ἰσχυρίζομαι.

ΣΩ. Σκέψαι δὴ καὶ τὸ τοῖονδε.

ΑΝ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. 'Ἰδὲ ὁδὸν ἐρήμην καθ' ἣν βαδίζει ἀνθρωπὸς τις.

ΑΝ. 'Ὅρῳ.

ΣΩ. Φερέτω οὖν κάλαθον ἐν ᾧ σῦκα ἔστω.

ΑΝ. "Ἐστω οὕτως, ἀλλὰ τί τοῦντεῦθεν;

ΣΩ. Οὗτος ὁ ἀνθρώπος ἀνθρώπῳ ἀγαθῷ τε καὶ πεινητικῷ ἐντυχέτω.

ΑΝ. 'Ἐνταῦθα μὲν δὴ τῆς σῆς εἰκόνος εἰπέ μοι περὶ τῶν σῦκων, εἰ ἄρα λέγεις αὐτὰ εἶναι οἰκεία τοῦ ἀνθρώπου τοῦ τὸν κάλαθον φέροντος;

ΣΩ. Οὕτω λέγω.

ΑΝ. 'Ἀρ' οὖν ἡμῖν οὐ πολλὴ ἀνάγκη ὁμολογεῖν ὅτι ἂν δικαίου εἴη ἀνδρὸς δοῦναι τῶν σῦκων τῷ ἀπαντῶντι;

ΣΩ. "Ἐτι τοίνυν ἄλλω τινὶ πάνν μοι πρόσεχε τὸν νοῦν.

ΑΝ. Λέγε δὴ καὶ μὴ διάτρυβε.

ΣΩ. Τί δ' ἂν τύχῃ ἐγγὺς ἑλλοχῶν μαινώμενος ἔχων παρὰ τὴν ζώνην μάχαιραν, καὶ ἐν νῷ ἔχῃ, ἵνα εὐχὴν ἀποδῷ, ὄντι' ἂν ἐσθλόντα εὖρη τοῦτον αὐτίκα σφάζειν;

ΑΝ. 'Ἀλλὰ παγγέλοιον.

ΣΩ. Οὐ μέντοι ἀδυνάτον γε. "Ἐτι δὲ θές μοι λόγον ἔνεκα τὸν κίνδυνον φαινόμενον μὲν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ τὰ σῦκα ἔχοντι, λανθάνοντα δὲ τὸν πεινητικόν.

ΑΝ. Μὰ Δι' ἔγωγε οὐκέτι ἔχω τί χρὴ λέγειν.

ΣΩ. "Ἀλλὰ ἥ ἔτι πόρρον τινὰ πειρώμεν εὐρίσκειν τοῦ ζητήματος ἡμῖν, ὕστερον ἐπισκεψώμεθα.

Brooklyn

MAUD WILKINSON